

gæld rammer alle de børn, som først søger om familiesammenføring efter, at de er fyldt 15 år, og inden de fylder 18 år, f.eks. børn af en forælder, der selv er familiesammenført med en herboende. Det drejer sig om mellem 250 og 300 børn om året (jf. svar på spørgsmål 25), hvor den herboende enten er dansk/nordisk statsborger, eller en person med »indvandrerstatus«. Disse børn vil som hovedregel ikke længere få mulighed for at leve sammen med deres familie her i landet. De vil kun få adgang efter særlige undtagelsesbestemmelser.

Af svar på spørgsmål 64 fremgår det dog, at hvis der er tale om forældre, som kommer til Danmark, fordi de har fået arbejde her, så er det et særligt forhold, som kan begrunde, at netop disse forældre godt kan få deres 15-18-årige børn hertil. Det kan man kun glæde sig over, men samtidig spørge: Hvorfor er disse børn-forældre-relationer vigtigere end relationen mellem en herboende udenlandsk mor, som f.eks. har fået familiesammenføring med en herboende dansk mand, og hendes halvstore barn i hjemlandet?

Regeringen hævder, at med de nye regler for familiesammenføring af børn, undgår man, at forældre bevidst venter med at få deres børn til Danmark til 5 minutter i 12, altså lige før børnene fylder 18 år. Også her har det vist sig, at der mangler viden om problemets omfang. Af svar på spørgsmål 27 fremgår det, at ministeriet ikke ved, hvor lang tid der i gennemsnit går, fra en forælder kan søge om at få sit barn hertil, og til forældrene rent faktisk søger.

For Det Radikale Venstre er der ingen tvivl om, at det er vanskeligere for et stort barn at blive integreret end for et lille barn. Det kan imidlertid ikke begrunde, at forældre og store børn skilles ad. Børn mellem 15 og 18 år har for de flestes vedkommende stadig brug for omsorg og opdragelse. Den er meget svær at praktisere på afstand.

I lovgivningen tales der i en række sammenhænge om barnets tarv. Udgangspunktet er, at hensynet til barnets tarv kan begrunde, at staten bestemmer, hvorvidt et barn skal have mulighed for at leve sammen med sine forældre eller ej. Efter Det Radikale Venstres opfattelse må det altid være forældrene, som har ansvaret for at tage stilling til, hvad der tjener barnets tarv. Hvis myndighederne konstaterer, at forældrene ikke

varetager barnets tarv, må disse fratages forældremyndigheden. Først derefter er det statens/det offentliges opgave at beslutte, hvad der tjener barnet. Med lovforslaget bliver det staten, som i stigende grad definerer barnets tarv frem for konsekvent at retsforfølge forældre, som svigter deres ansvar. Forældre, der sender deres børn på genopdragelse, bør fratages forældremyndigheden og/eller retsforfølges (således som det også er sket i et enkelt tilfælde). Det er forældrene, der skal straffes, ikke børnene.

Lovforslaget indebærer endvidere, at forældre til børn under 15 år senest 2 år efter, at de har mulighed for at søge om familiesammenføring, skal benytte sig af denne ret, hvis de vil være sikre på at få deres barn til Danmark. Det vil i en række tilfælde kunne gøre det endog meget besværligt at være skilsmisefamilie med rødder i flere lande. Det skyldes, at det såkaldte tilknytningskrav nu udvides til også at omfatte børn (i øvrigt uden klarhed over den aldersmæssige udstrækning), hvis forældre ikke har søgt om familiesammenføring inden for den fastsatte periode. En mor og hendes udenlandske barns samlede tilknytning til Danmark kan blive for lille til, at de kan bo sammen her i landet.

Vi deler ikke ministerens og flertallets behov for at vedtage signallovgivning, der skal skabe usikkerhed blandt forældre, som måtte overveje at tvinge deres barn på en genopdragelsesrejse. Vi mener, at genopdragelsesrejser skal bekæmpes på næsten alle måder, og vi har også medvirket til at stramme reglerne for udbetaling af sociale ydelser til børnefamilier. Men der er behov for en koncentreret og langvarig social indsats for at bekæmpe disse problemer. Vi ønsker ikke at tage børnene som gidsler i denne sag. Vi kan blot håbe på, at ministerens mange forsikringer om, at der vil blive taget individuelle og konkrete hensyn til barnets tarv, vil betyde, at de børn, som bliver sendt til udlandet mod deres vilje, også får lov til at vende tilbage til Danmark, selv om det kan betyde, at de skal fjernes fra deres forældre.

Det Radikale Venstre er enig i, at religiøse forkyndere har et ansvar for menighedens verdslige anliggender. Lovforslaget drejer sig imidlertid om grundlaget for forkyndelsen (herunder forkynderens uddannelsesmæssige baggrund). Vi ser hellere, at der fokuseres på det sociale liv,